

(I1) C F G C C F G C

(1) Kolik mám ještě dní, než přijde poslední,
jak dlouho budu zpívat a hrát?
Kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést,
nebo už myslet mám na návrat?

(R) Posečkej, lásko má, okamžik,
vždyť svět je veliký otazník,
pořád se jenom ptáš
a odpovědi, tý se nedočkáš.

(I2) Já jen vím, v zimě strom nekvete,
v létě sníh nepadá, v noci je tma,
rád tě mám,
jen neptej se proč, nevím sám.

(I1) C F G C C F G C

(2) Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřích?
Kolik jen váží bolest člověčí?
Proč je zlato drahý kov
a proč je tolik prázdných slov,
proč chce každý být největší?

(R) Posečkej, lásko má, okamžik...

(I3) Já jen vím, řeky proud hučí dál,
v žilách krev pěnivá, kdo ji tam dal?
Rád tě mám, jen neptej se proč, nevím sám.

(3) Kolik je slunci let, milión nebo pět?
Myslíš, že zítra ráno vyjde zas?
Kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést,
proč nikdo neslyší můj hlas?

(I1) C F G C C F G C